

מסורת הש"ס

[illegible]

ג'תש"ס

תום' ר"ה הנז' קלא א"ת
לז' פ"ה הקנטיס' וסכר
וקבל. ע"ן גיטין דף פו
ע"ה מד"ה עלולי מלכא:

הנהגות הב"ח

(6) תיס' ד"ה עד וס'. יס' ספרים דרנסי הכא עד סתננס: (3) בא"ד קשה מאי קאמר ה"א מילנה אית ליה דשולא. גיב פי ריב"ז אית ליה מילנה טעמי דשולא ודסימפון: (3) ד"ה סקן וס' ומשי' קאמר אלא מעתה נמיס דרנ' גיל' וס' דפחות מתרנב:

מוסף רש"י

[illegible]

סימפון בעבדים ליכא. לנצל את המחק: הא קא חוי לסו. וסגר וקובי: **נחלא גנב כו'.** אזוי עטל בכך דהא קי"ל המוכר עבד לחמיו ונחמלא גנב או קוביוסעטום הגיעו וביצריהם היא (ב"ב"ז בהמוכר פירות) ודף ע"ג: **קוביוסעטום.** גונב נפשות: **גנב** גנב: הרי הוא שלו דסתם גנב: **לסטים** מזויין. דהא זאל סחית ולא קטלו עליו: או מוכס **מלככות.** שמתחביר מיתה למלך: **קטל אים לסו.** וסגר וקבל: **ליכא קטל וסלך.** סימן הוא: **קיבל.** עליו את המומים משום סימפון ליכא משום דעולא איכא: **מסר.** האב לשלחי העצל או שהלכו: שלחי האב עס לשלחי העצל ועזרה בדרך משום סימפון איכא: משום שמא תשקה ליכא לנפשו לאחיה ולאחותה גבה: **סרקהב.** שלשה קצין: **דדינרי.** והזבים: **דשוים** שלתי. לקבל קדושים וזל נמלך זה כזמה וזנתיא דרבי ינאי נמי אי שו שלתי לא הו קדושין אללא כדסרקהב דדינרי: **כל כסף האמור כמורה כסף דרי.** אם פירש שקלים הו שקל צורי ואם סתם הו מטבעה הפחוטה שצורי: **ושל דכריסס כסף מדינה.** לקמן מפרש לא כסף מדינה שמעית שכתבף צורי אם שלע לא שמעית שכתבף צורי ואם דרי הוא שמעית שדדינרי צורי. הלך פירוטה לא מיתא למימר לפי שהיא של מחוטה ובצורי מטבע של נחשתיא ליכא וקדושין כסף כתיב דרינא קדישא גמירי וכיון דלפיסקי' מפרוטה אללא מדיד דחשיבות צעי אוקומה אדער דלקמן: **ה"ג גופא אמר רב יהודה כו'.** וכללא הוא. כסף שכתב

במורה דוקא כסף כתיב או ש"מ דהוי כסף לורי ולא פרוטות:
והרי

קוביוסמוס. פ"ה גונב נפשות וקשה דנפ"ק דנכדורק (דף ה. א.) הכסף אמה מולא מאחרי ואחד ככר וי"ח מנה ונמנית הכהיה או אינו בקי בחשבונות היה ומה ענין גונב נפשות לחסרון השקלים (פרשה יחולא) ויחבר שלחמי כי עלה (השחרש) הקמאר ליה ישקב למלא' וקוטערס נחאל ויפירוס דבניו מנהל מן ליה נזרמ דלדס שמשקב פ"ה אהו. פ"ה וסבר וקבל וקשה לרי"א דשפרק המוכר פירות ובי"ד דף לפענין ופספר רי"ת קבל אלא להו"א שכיחי ולא חשו להו"א לשיטת המוכר מעות אמרנין מולא דק הלוקח קודם נמנית המעות ופ"ה לפענין. מייא קודם שנתן הלוקח מעות וקלט משעתן ק"ה דשפרק **קבל** מסר ויח"פ. פ"ה קבל או מסר או הלך לומר מסר האל לכה דבמסר שלחמי נכעב חיישנין לסימפון ובפירק נעדרס דמשום סימפון לויאל נתימס' קבל נראה לפרש דמסר ויח"פ חידו מן חיישנין לסימפון דלא לזל דנכדורק לה דעם דשקל בבירוי אכל

שכן אשה מקדשת על עצמה וכו'. קפ"ד דר' יורא אפילו פסעו משום דמכיו כסף בקרא ולגבי דידה לא חשיב כסף אלא דבי הנקפיד עלה מתקבא דדיניה הכי נמי לא יתקשו בדכור כסף פסעה פסעה ידה לא קאמינא אפילו בפסוטה הוהא מתקדשת דלכא קרינא דב"ש וכו' דמתי' ופירש קוונטנא דנתיבא דרבי' ינאי הוהא דשו דכר' לשעורין כיון דאולוין בתר כל אחת ואחת לפי דעתה דכה"ג אשויב ונראה דכדי פירא אלא מעתה כנון נתיבא דרבי' ינאי וכו' וכו' לשעורין דנתיבא דרבי' ינאי משום שכן פסעויה לא מתקשי בפסותא מ' דגלהא דנתיבא דלוי' מקדמת מתקדשת אפי' בשוה פסוטה כ' קאמינא מתקדשת ואז אינן יוצאות מכלל שאר נשים דכן יודעת שלא יתנו לש פ' קהני' אם פירש קשים הי שקל צור וכו' חס חס וכו' משמע פחותה מ' נחמה ליכא ונבדוקין כסף כחדי דקדוה קדוה גמירי וכו' דלפיקתא פ' הוונטרס דה"ג גופא אמר דן יהודה אמר דן אפי' היינו משום דלא

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

4.

עַד שֶׁהִבֵּנּוּ לְחֹפֶה מִשּׁוּם דַּעְיָא. מִדַּנְקָט עַד שֶׁחֲכָנָם לְחֹפֶה מִשְׁמַע דְּהֵיִינוּ בְּמִשְׁנֵה אֲחֵרֵינוּ דִּבְ' אַע"פ (בְּמִחוּצָה ד' טו.) שְׂאִינָה אוֹכֵלָה בְּהֵגַעַת זְמַן עַד שֶׁחֲכָנָם לְחֹפֶה וְחִמֵּיהּ דִּבְס' אַע"פ (סֵה) פְּלִינֵי אֲמִירָאֵי בְּמִשְׁנֵה רֵאשֻׁנָה שְׂאִינָה אוֹכֵלָה בְּתַרְמוּמָה עַד שִׁינֵיגַע זְמַן אִי

משום דעולא או משום סימפון אפי' בנשנה אחרונה מרדו כוליה דעממא
 משום סימפון כדאיתא הסם דקאמר
 הסם (ב) ובחריטא [הסם] משום סימפון
 והכל קאמר משום דעולא דהיינו
 משום שחא ימוגו ו"ל עד שחכנס
 לחופה לאו דוקא אלא עד שגיע זמן
 ובמשנה ראשונה ופ"י שבהגהת זמן
 גרעין לעשות חופה נקט חופה והערך
 משה מנרינוה מפרש עד שחכנס
 לחופה הוי דוקא דקסבר אי לאו
 לגורו מעיקרא משום דעולא משום
 סימפון לא הוי מתחילין לגזור ולאסור
 עד שחכנס לחופה שרי מומין ל
 שכיני ורוב גיסין אין בהם מוס אלא
 מאחר שהחילו לגזור משום דעולא
 שגורו בחמילה עד הגעת זמן משום
 שחא ימוגו אחריו הגיריה מסס
 ואילך עד ההופה משום סימפון
 הואיל וכבר הוזכרו לגזור עד הגעת
 זמן משום דעולא ולכן מלה העש
 בדעולא שהוא עיקר הדבר וגם י
 ספרים דגרסי (ב) הסם עד שחכנס
 לחופה משום דעולא ומשום סימפון
 ולפי"י נחש"א וקט"ה דאמר בסמוך
 אוכל בייחיה קבל משר וילך במסר
 וילך למ"ד משום דעולא ליכא ומשום
 סימפון אינו דלפי"י ה"ר אב"ק מ"י
 קאמר הא כוליה אית (ב) להו דעולא

וזהו דסימפון דדפי' וז"ל דמאי
 צייטו לאו לפי האמת שנוהג עכשיו דלא חיישין לסימפון אלא לפי משנה
 ראשונה בא לפרש מה לנו אי הוי טעמא משום דעולא או משום סימפון:

שאל קונטרסות הספרים לרבינו בני קלים ובעל גלגלות גבדי
 אלה מואל ק' ככר דכס דכס גבדי אה או קוביוספוט
 נקס' אה קוביוספוט משחק בקוביא' והא דלחר אבצראסית פירש
 ויני גבדי אה או קוביוספוט אהא משחית מן השחר לרבי
 ברל להיות עליו נושם הרבה' ונעמן כפשיה: דהנהו קרא איה
 אחר כדדיא לטסיס מוויין או מוכבס למלכות אומר לו הרי שלך
 כיון דלג שחיתו ארעין אליהו מוקים פי' הקונטרס דהיבא דקבל
 ומוין דלית להו קלא או סבר קבל והא דלומר לו הרי שלך
 אהא המוילא מחבריו עליו הרליה' אלהא משמע דהלוקה משחק:
 וחי העבל או א'הלכו שלוחי האז עם שלוחי העבל וקשה דמשמע
 ופסחה (מסיות מה): אחר שירב העבל לכל קל לתומיה משמע
 וחי היא וחי' מקר הלא' שלוחי העבל ויהא גם הוא עמיה והלכך
 מרבה דהם מיידי כלא' קל עמיה דלז דנה מן מרד:

ידה וקבלה קאמר דאזנה מקודשת הואיל ויגילה להקפיד על דני
שגיגה זו להקפיד ושם"ה (ו) (א) (קפיד) במה"ל דבני ישרא שגיגות
ול יקבילנה פסות מתקרב אל יחש כנז' גביוהו ואין זו כפא ומשני
ה"י קאמינא קדשה בלילא א"י נמי שרייה שמיא וזכיה הוי פלוגמא
בלילא א"י הוי קדושין אלל דוקא בתקרבא דדיירי וקשה דא"י נתת
דני צ"פ"ק דגוין (דף ד') ויפרכי חזקת הבתים (ד"ה ג"ה) גבי ר' יוחנן
ימא הכי נמי דלית מתקשי בפסות מתקרבא דדיירי א"י נתת דבדרי
קרבא דדיירי ואחרות מתקדשות בדניר ומשני פסטה ידה לא קאמינא
קדשה בלילא א"י נמי שרייה שמיא דאז' כולן שות דבפסות מתקרבא אינה
אלא כמו לשאר נשים: **ב"ב** כפר האמור בתורה כפר כפר צורר.
ונצור הלכך פירושו לא מצינא כפר כפר שמיא כל תחת ונצור מנעב
מפרועיה אלמא מידי דהשיבות בעי אוקומה אדניר ולקמיה בשמעתין
אז' אלדעיל הוי ליה למיפרכי לאלתר ימא רב אסי דאמר כתיב שמיא:
והבי

67. היכי דכמיז שקל היי סלע לורי, דהוא ארבעה דינרי ויהיבא דלא כתיב שקל אלא כסף היי לורי (נחם ויחזק).

עין משפט
נר מצוה

צו א ב ת"י פט"ו
מהלכות מדרה הל'
יב [יג] סמג לאוין קע
טושי"ע ת"מ סימן רלכ
סעף י:

צ"ג ג מ"י פ"ג מהלכות
טוען ונטען הלכה א'
ג סמג עשין לה [טושי"ע
ה"ת ס"י פח סע"א א']:

מוסף תוספות

[illegible]

1000